

UNITÁRIUS KÖZLÖNY

A VALLÁSOS ÉS ERKÖLCSOS ÉLET ÉBRESZTÉSÉRE
KIADJA A DÁVID FERENC EGYLET.

Alapította: DR. BOROS GYÖRGY.

A szentlélek elleni bűnök.

Egy néhány évvel ezelőtt (1935-ben) jelent meg Peabody G. Ferenc-nek, az amerikai hirneves tudósnek és vallásos szellemnek „A lélek egyháza” című könyve Szent-Iványi Sándor gondos fordításában. Ebben a könyvben fel vannak sorolva a lélek egyháza elleni bűnök is, amelyeket a szentlélek elleni bűnöknek is vehetünk mai értelemben. Ezeket a bűnöket felsoroljuk a szerző szavaival; lapunk terjedelméhez mérten csak a fontosabb megállapításokat (Peabody G. Ferenc—Szent-Iványi Sándor: A lélek egyháza 56—65 l.).

— Az első bünt így nevezhetnők „lelki irástudatlanság.” Ezt a kifejezést azonban nem szabad összetéveszteni a történelemben, vagy irodalomban való járatlansággal, sem a műveltség hiányával. Egy lelkileg irástudatlan egyén ugyanakkor szorgalmas tanuló, sőt igen alapos készültsgü tudós is lehet. Ami nála hiányzik, az csupán a megfelelő felfogó és belátó készség a lelki befolyások és a lelki valóságok iránt. Még az is lehetséges, hogy áldozatos harcra is kész azért a hitért, melyet a szenteknek hajdan kinyilatkoztattak, de nem tudta magáévá tenni azt a hitet magát, mely a szenteket szentekké tette. Lehet, hogy sokat tud a vallásról általában, neki magának azonban nincs vallása. Az ilyen egyén kiváló irástudó lehet a betű birodalmában, de irástudatlan a lélek országában. Annyira el lehet foglalva Isten létének filozófiai és teológiai bizonyítékaival, hogy közben eszébe sem jut saját vallásos életének bizonyyságaival foglalkozni.

A lelki irástudatlanságnál sokkal bonyolultabb az a másik belső gyengeség, mely a lélek egyházában gyakran előfordul. Ennek a bűnnek a lelki ön-elégségesség nevet adhatjuk. Az Isten-tudatosság és az Ő gondviselésének érzete oly felemelővé és tö-

Mellemen Sajos Cluj: otr. Mabilor 16

kéletesen kielégítővé magasztosulhat, hogy birtoklója valósággal félrevonul a világtól s mintegy magasabb horizontról, felsőbbbségesen néz a társadalomra. Az a három tanítvány, kik Jézust elkísérték volt a hegyre, szerettek volna mindig ott maradni, Mesterük társaságában, a nagy tömegtől távol, a szabad látóhatár birtokában. A zajos tömeg a hegy lábainál visszataszítólag hatott rájuk emelkedett látásaik közben. A vallásos élmény gyakran jár hasonló következményekkel s felidézi a lelki ön-elégségesség bűnét. Mig a tekintély egyháza elmarasztalja hiveit bűneikben s megtérést kíván tőlük, addig a *lélek egyháza* visszaadja hiveinek a nagyra-hivatottság érzetét s vele a bátorságot, a reménységet és az örömet; ugyanakkor azonban saját érdemeinek oly felismerésére is vezetheti az egyént, hogy az már a bűnnel határos.

Az „utolsó ítélet“-ről festett néhány középkori képen látni lehet a szentek csoportját elkülönítve a bűnösök csoportjától. A fenséges boldog állapot, melyben a szentek vannak, éles ellentét kiélézésére ad alkalmat a festőnek, ha a válogatott kinzási módszereket kívánja szemléltetni, melyekben a bűnösök vonaglanak. Amint azonban a szín, glória és ragyogás között magukra a szentekre nézünk, valósággal megdöbbenően hat az az önelégült nyugalom, mely e ragyogó alakok arcán előmlik. Mily egykedvűen szemlélik ezek a bűnösök kinlódását. Pihenőre eresztett szárnyakkal, zavartalan nyugalommal, mintha csak mondanák: „Mi vagyunk a boldogok serege és mi tudjuk is ezt. Még az elátkozottak szenvedései sem zavarhatják meg e mennyei örömmünket“.

Az önmegelégedésnek hasonló kísértése fenyegeti a szabadelvű keresztény napsugaras, vidám felfogását is néha. Kiszabadult a tekintély béklyói és a régi hitformák korlátai közül: „Hiszek az ember mindig előbbre és feljebb haladásában. Arccal a világosság felé, a világmindenség szépsége és jósága diadallal töltik el a lelkét s ő csatlakozik a jólismert derülátó énekhez:

Isten az ő mennyországában székel, minden rendben van a világon.

Aldott egy hit ez, kiküszöböli a beteges alsóbbrendűségi érzést, megerősíti a jó kedélyt, társadalmi jótékonyság végzésére buzdítja az egyént, — ugyanakkor azonban hiányzik belőle az alázat, a tisztelet, a töredelmesség. A büntudat, mely a kereszténység életében oly nagy szerepet játszott századokon át, gyakran torz jellemeket, nem-őszinte alázkodásokat eredményezett; ugyanakkor azonban megmentette az egyént a másik végletbe, az ön-elégségesség bűnébe való eséstől. Inge dr. valószínűleg a kérdés elevenére tapint, mikor a „büntudat hiányát a szabadelvű keresztények főbűnétül“ emlegeti. (Types of Christian Saintliness. 75 old.) A tudatosan észszerű és igazságos élet abba a kísértésbe esik, hogy elmondja a farizeussal: „Isten, hálákat adok néked, hogy nem vagyok olyan, mint egyéb emberek, ragadozók, hamisak, paráznák“. Luk. XVIII. 11.), de Isten még mindig azt a másikat imádságot hallgatja meg inkább, mely mélységes alázattal szól

eképen: „Isten, légy irgalmas nékem, bűnösnek“. (Luk. XVIII. 18.). Megmarad tehát *a lélek egyháznak* az a feladat is, hogy u. i. a modern világot olyan szabadságra vezesse, mely ugyanakkor tisztelettel teljes, és olyan reménységekben erősítse meg, melyben az alázat is benne foglaltatik.

Az emancipált és béklyóit levett szabadelvű kereszténység, továbbá, a lelki *nemtörődömség* bűnébe is eshetik. Isten kegyelme oly könnyen elérhető, a világmindenség olyan jóakarata tünik fel, Isten, maga, oly közel van az emberekhez, hogy a hit utja ezekhez a végső valóságokhoz tulkönynyűvé válik s az elérősükre fordított akarat lényegesen csökken. Az a vallás, melyet ilyen könnyen adnak, bizonyos *nem-törődöm* fogadtatásban részesül rendesen, hiszen a leglustább kéznek is csak ki kell nyilnia, hogy az egész a tenyerébe hulljon.

A szabadelvű keresztény nyugodt és zavartalan kegyessége számára azután a bűnbánó lelkek küzködései tulzottaknak kell hogy feltünjenek, hiszen a mennyország elnyerése az ő számára Istennek olyan ajándéka, melyet még csak kérnie sem kell s mégis az övé lesz. A „vallás megszerzése“, némely protestáns hitforma számára a lelkiismereti furdalás és a bűnbánat tragikus élményein át történik, miközben valósággal birkóznak Isten küldötteivel s nem eresztik el, míg csak meg nem áldja őket. *A lélek egyháza*, viszont, nem kíván ily megrázó élményeket. Itt a vallás normális élmény, nő, mint maga a természet, csirától az első levélig, hogy végül kiteljesedjék a kalász. *A lélek egyháza* ezt az egészséges és nyugodt feltogást ápolja hagyományaként és azok, kik a tekintély egyházának áldozáraitól és hittételeitől menekültek ide, úgy tekintenek vissza elhagyott vallásos életükre, mint valami érzelmi lidércnyomásra, melytől szinte megváltás volt szabadulni!

Ennek a nyugodt biztonság-érzésnek azonban megvannak a maga veszélyei. A vallásos élményről alkotott legsúlyosabb tévedések közé tartozik, ugyanis, az a vélekedés, hogy annak megszerzése valami nagyon könnyű dolog s hogy el lehet felejteni azt az apostoli intést, mely szerint súlyos megpróbáltatásokat kell elviselnünk, ha Krisztus katonái kívánunk lenni. A lelki élet sohasem mentes a világtól és a hus támadásaitól. Az emberi természet nem a nyugalom, hanem a harc, nem a puhaság, hanem a megpróbáltatások elhordozására teremtett. Amint a fizikai világban minden mozgás az ellenállás legyőzésekepen jön létre, hasonlópen a lelki világban minden haladás csak akadályok legyőzése árán válik lehetségessé. „Aki győz, örökségül nyer mindent; és annak Istene leszek, és az fiam lesz nékem.“ (Jel. XXI. 7.)

Ez a bűn, sajnos, nem marad el a lélektől, mikor az a megkötöttség béklyóiból a lelki egyház szabadságába menekül. A felszabadultak türelmetlensége, a liberálisok illiberálisítása, a szűkkeblűsége azoknak, akik széles látókörrel bírónak tartják magukat, nagyon is lehető és sajnos, elő is forduló tünet. A türelmet-

len miszticizmus ép oly fennhéjázó, mint a türelmetlen farizeizmus. Aminek a kegyelem székébe kellene vinnie az egyént, néha ép a bosszuállók székébe segíti. A misztikus lélek, bár látományának nagyszerűsége előtt behunyhatja a szemeit s elfödheti az arcát, ugyanakkor bizonyos lelki fensőbbiséget is érezhet s megvetéssel szemlélheti az értelem botorkáló utját az igazság felé. A lelki türelmetlenség, más szavakkal, a kis lelkek büne, mikor nagy eszmékkel foglalkoznak. Ez a bűn átváltoztathatja a lélek egyházát egy új tekintély egyházává s elfeledtetheti vele, hogy az Új Jeruzsálemnek, a Jelenések könyve szerint, tizenkét kapuja van, a Szent Város minden oldalán három-három, hogy azok a kapuk egész nap nyitva állanak és hogy ott éjszaka nincs sohasem. A lélek egyházának a tanítványa, a tekintély egyházáéhoz hasonlóan, megfélemlíthetik arról, hogy a negyedik evangélium szerint Jézus így szólt: „Én vagyok az ajtó” — ugyanakkor azonban hozzátette — „ha valaki én rajtam megy be, megtartatik és bejár és kijár majd és legelőt talál”. (Ján. X. 9.) Azaz: az ajtó kétfelé nyílik. Belül van a nyáj, de kívül a legelő; és a juhok nemcsak a nyugalmat és a biztonságot élvezhetik *belül az ajtón*, hanem a halmok szabadságát és legelőjét is odakint.

A lelki türelmetlenséget, tehát, nem közönyösséggel, vagy semlegességgel kell ellensúlyozni, hanem a hit titokzatosságának és fenségességének egyre növekvő érzésével, mely a legkülönbözőbb temperamentumokat és hagyományokat tudja egyesíteni a lélek mindent átfogó közösségében. „A kereszténység igazi egysége — mondotta Phillips Brooks — nem a szervezet, vagy a dogma azonosságában keresendő. Mindkét módról álmodoztak már, de mindkettő megbukott. Hanem az egy közös Urhoz való lelki nekiszintelődés egységében.” (Tolerance. 55 old.). Minél biztosabbá lesz valaki afelől, hogy rátalált egy utra, annál bizonyosabbá kell lenni az iránt is, hogy vannak más utak is — nem oly közvetlenek talán, hite szerint — de mégis mind a Szent Város tizenkét nyitott kapujának egyikéhez vezetnek. Az egyetemesség nem a hitben való egységesség, hanem a nekiszintelődés eredménye. A lélek egyházának legvégzetesebb büne a lelki gög. Egyetlen ellenszere, hogy megvalósítsuk Pál apostol reménységét és szolgáljunk az Úrnak „teljes alázatossággal”. (Csel. XX. 19).

Anyám emléke.

*Én nem ismertem a melegséget, Emlékeim mik hozzá fűződtek,
Melyet az édes Anyaszív draszt, Mint az őszilomb, évente hulltak,
Gyermekségem nyolcadik évében, Messzebb tolódtak, egyre gyűrődtek,
Vesztettem el Édesanyámat. Mig a multba bele nem simultak.*

Dull Lászlóné Szent-Iványi Anna.

vel sokáig boldog házasságban élt s szép családot alkotott, több fiu és 1 leány gyermekük született, de csak 4 fiut tudtak fölnevelni, 2 fiu és 1 leány gyermekük a járványos toroklob áldozata lett.

Barátságunk révén mindig szivesenlátott vendég voltam e kedves családnál, ahol sok ünnepélyes keresztelési és más alkalmi összejövetelek idején a szép rokonkör tagjaival szerencsés voltam megismerkedni és kedves társaságokban résztvenni és jó időketölteni.

Mikor Feri barátom házasodni készült, azt mondja nekem: megbocsáss barátom, nem te lesz az eskető papom, mert a család katolikus lévén, úgy akarják, hogy a kath. pap eskessen. Én erre azt mondtam, hogy: jóhamar papucskormány alá kerültél barátom! Persze ez csak olyan baráti tréfabeszéd volt, de Feri barátom ezt elmondta a menyasszonyának szintén tréfásan s az tovább a mamának, aki azt nagyon zokon vette és még ismeretlenül komolyan megharagudott rám. Mikor erről Feri értesítet, kérdőre vontam, hogy miért pletykálta el az én tréfás mondásomat? azt mondta rá, hadd el, hátha ez jóhatással lesz a jövőre? A házasság megkötése után bekellett mutatkoznom a barátom családjánál s előre tudtam, hogy hüvös fogadtatásban lesz részem a már ismert okból, kivált a mama részéről, ami különben csak abban nyilvánult, hogy midőn szerencse és boldogság kívánásomnak üdvözlő szavakban kifejezést adtam, a nagyságos asszony azt kérdezte, hogy hát a papucskormánnyal mi lesz? Az tréfának marad nagyságos asszonyom, mint ahogy eddig is csak tréfa volt, mondtam én, nagyon sajnálom, hogy pillanatra is békétlenséget okoztam vele nagyságodnak, amiért most ünnepélyesen bocsánatot kérek! Nemcsak megbocsátok, hanem felkérem, hogy eddigi barátságát a vejjünk családjával is tartsa fenn! A papucskormány sohasem valósult, de a családi boldogság annál bensőbb és otthonosabb volt, öröm volt látni az úrasszony gondosságát, jótékonyságát és anyai odaadó nagy szeretetét, feleségi hűségét és vendéglátó szives háziasszonyi szereplését s általában a szegények iránti pártfogását. Nagy ünnepek 2-ik napján Kénosból mindig udvarhelyi híveimhez mentem urvacsorás ünnepet tartani s ekkor az urvacsorai kenyeret és bort Pálffy Ferencné ónagysága adományozta kath. vallásu létere, mert az ura vallását is nagy tiszteletben tartotta. Kénosból Udvarhelyre minden héten egy napon vallástanításra bejártam s ilyenkor legtöbbször ott ebédeltem, lévén a számomra egy teriték mindig fentartva. A karácsonyi karácsonya ajándékaiból az én gyermekeim számára is mindig pakolt egy csomagot s titokban a szekerem ládájába tétette a jólelkű kegyes asszony, hogy örömet szerezzen az én gyermekeimnek is. Másokat boldogítva volt igazán boldog az a jólelek. De a balsors megirigyelte boldogságát, megbénította a szerencsés munkásságu ügyvédi és vármegyei ügyész testi egészségét, ami elveszett gyermekei gyászos fájdalmait sulyosabbá tette a hű feleségnek, amidőn gyógyulást kereső férjét halva hozták haza, a lesújtó fájdalom terhe alatt örökre bucsut vett a boldogság örömeitől. Én temettem el, megsíratva elveszett jó barátomat (1897 jun. 18.).

Dr. Varga Béla püspök beszéde a konfirmált ifjakhoz.

Kedves ifju barátaim!

Köszönöm üdvözlő szavakat, amelyet e fontos alkalommal, a konfirmálás alkalmával, megbízottatok tolmácsolt előttem.

Köszönöm ezeket a szavakat s viszonzom jókívánságaitokat szivem teljes melegével.

Gyönyörű korszak az ifjuság, az életnek legszebb korszaka. Telve hittel, reménységgel, nagyot akarással. Aki benne van, sohasem tudja annyira értékelni, mint aki már túl van rajta. Becsüljétek meg ezt a drága korszakot. Ne engedjétek egy napot se nyomtalanul elszaladni belőle. Tervezzetek, erősítsétek szivetekben a hitet és reménységet, mert enélkül üres lesz az élet számotokra. Erősítsétek magatokat az életre, gazdagítsátok lelketek tárházát, hogy legyen mindig, amihez hozzányuljatok akkor, amikor szükségetek lesz reá.

Egy jelmondatot választottam számotokra a Jelenések könyvéből: 2. r. 10. v., amely így szól:

*Semmit se félj azoktól, amiket szenvedned kell,
Légy hív mindhalálig s néked adom az életnek koronáját.*

Ennek a gyönyörű bibliai helynek az első felében benne vannak azok a föltételek, amelyek méltóvá teszik az embert a jutalomra, amely az utolsó sorban foglaltatik benne.

Semmit se féljétek, amiket szenvedned kell. Nem akart ez megijesztés lenni abban a tekintetben, hogy mindenképen szenvednetek kell. Lehet, hogy lesz közületek olyan, akinek jól fog menni élete s nem lesz sem testi, sem lelki szenvedése. Ha így lesz, akkor ezért adjatok hálát az Istennek. De előfordulhat, hogy lesz részetek különféle nehézségekben, különböző szenvedésekben. Azonban, ha lesz is nehéz pillanatotok, az írás szavaival mondom nektek: ne féljétek. Bizzatok, legyetek erősek, imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek. Az, amit a hitre vonatkozólag megtanultatok könyvekből, jó volt erre a konfirmációi alkalmára. De az élet fog benneteket igazán megtanítani arra, hogy higgyétek, az élet fog igazán próbára tenni, hogy elég erős lesz a ti hitetek.

Ma elindultatok egy hosszú utra, az életnek útjára a konfirmációi emlékek kezetekben. De emellett vigyétek szivetekben az élő Istenbe vetett rendületlen hitet,

*mert az embernek drága kincs a hit,
tűrni és remélni megtanít
s néki, míg a sír rá nem lehel
mindig hinni és remélni kell.*

Legyetek hívek mindhalálig Jézus evangéliumához. Forgasátok ezt a drága könyvet a bibliát, az életnek a könyvét s meg-

erősödtek általa minden nehézség között. Az életnek nem lehet olyan megpróbáltatása, amelyre ne találnátok meg a vigasztaló és erősítő szavakat a bibliából. Es legyetek hívek az unitárius anya-szentegyházhoz, amely feladatául tűzte, hogy Jézus evangéliumát valóra váltsa.

Kövessétek az Istenhez közel álló nagy lelkek jó tanácsait, figyelmeztetéseit s lassanként életté, valósággá lesz bennetek mind-az, amit itt most megtanultatok.

Ha így éltek és így cselekedtek, akkor az ígéret szerint megnyeritek az életnek koronáját. Melyek ennek a koronának a drágakövei; a szeretet nagy parancsához való alkalmazkodás: Isten és embertársaink szeretete. Isten akaratának alázatos szívű teljesítése. A lelkiismeret megnyugvása. A hasznosan és szépen eltöltött élet boldog, megelégedett tudata.

Soroljak-e fel többet? Mindez együttvéve a legnagyobb jutalom, amit csak elképzelhetünk.

Őszinte lélekkel kívánom, hogy teljesejdenek be mindazok a nemes óhajások és kívánságok, amelyek fiatal lelketeket ebben a pillanatban foglalkoztatják.

Isten gazdag áldása kísérje élteteket. Legyetek boldogok és megelégedettek.

Konfirmációi ünnepély Kolozsvárt.

Kolozsvárt a jelen évben 51 ifju tett vallomást unitárius hitéről áldozócsüörtökön. Az előkészítés munkáját Ürmösi Károly tb. esperes és Üő Lajos énektanár végezte. Az esperes közbejött

A hitben megerősödöttek csoportképe.

betegsége miatt az ünnepélyen a szószéki szolgálatot Dr. Kiss Elek főjegyző teljesítette tartalmas, mély imával és alkalmi egyházi beszéddel. Gyönyörű alkalmi énekszóval emelte a meleg, bensőséges ünnepély fényét Puksáné Boros Irén urnő, akit harmoniumon Ütő Mária zenetanárnő kísért. Az ifjakat Benczédi Pál vallásnár kérdezte ki és szolgáltatta ki az urvacsorát.

A hitben megerősödtek névsora a következők: Albert Zsigmond, Bödör Sándor, Csegezi György, Csécs Sándor, Csipkés József, Dezső János, Dénes Sándor, Gálffy Ferenc, Gyarmati János, Kardos László, Kun Sándor, Nagy István, Németh Béla, Pilbák Ferenc, Rázmány András, Réthy Elemér, Simon István, Szathmáry Róbert, Szeghő Péter, Tarcsafalvi Imre, Téglás László, Toroczkai István, Török János, Ürmösi Domokos. *Leányok*: Antal Irma, Balázs Ilona, Balogh Éva, Balogh Gyöngyi, Bernát Zsuzsa, Fekete Kamilla, Gálfi Mária, Gyulai Erzsébet, Harai Mártha, Hidegh Jolán, Kalapis Juliska, Karda Gizella, Korondi Olga, Koronka Erzsébet, Kövér Ida, Kreutzer Irén, Kun Róza, Miklósi Erzsébet, Pap Irma, Sarkadi Ella, Schäffer Edith, Szenes Erzsébet, Tóth Erzsébet, Vaska Klára, Veress Irén, Vogl Anna, Weress Zsófi.

Konfirmációi ünnepély Biharon.

Áldozócsütiörökön délelőtt lélekhez szóló ünnepe volt a bihari unitáriusoknak. Virágokkal és a konfirmáló lányok által font buzavirág-koszorúkkal diszített templom várta az ünneplő közönséget a konfirmáló növendékek vallástétele alkalmával. Hét unitárius ifju e napon áhitattal teli szívvvel vonult a templomba Komjászegi Géza vezetése mellett: Székely Sándor, Nagy József, Szabó Károly, Nagy Elek, ifj. Szücs Mihály, Gyarmati Sára és Zalányi Piroska. A konfirmációi imádságot a fiuk részéről Székely Sándor, a lányok részéről Gyarmati Sára mondta el, mély vallásos érzéssel és buzgósággal, mindketten átélve a pillanat szentségét. A kikérdezés után felvették az urvacsorát, miután a lelkész ünnepélyes szertartás mellett az öntudatos unitárius tagok sorába iktatta a növendékeket. Isten áldása kísérje, Jézus parancsolata: az Isten-és emberszeretetet vezérelje ifju testvéreinket, hogy értékes tagjai legyenek egyházunknak.

A Dávid Ferenc Egylet Ifjusági Szervezete szokásos évi találkozóját június hó 30—július 2 között rendezi meg Nyárad-Gálfalván, Marosmegyében.

Az Unitárius Közlöny előfizetési ára évi 36 lei. A D. F. E. évi rendes tagsági díja 60 lej. A D. F. E. örökös alapítói díja 1000 lej. A rendes- és alapító-tagok egyleti tagsági jogaik gyakorlása mellett kapják az Unitárius Közlönyt is. Az előfizetési díj csak a Közlönyre jogosít. Kívánatos tehát, hogy mindenki lépjen be az egylet tagjai sorába s díjait rendezze. Egyleti jogait csak az gyakorolhatja, aki tagsági díjait rendezte. Előfizetés Magyarországon 3 P. Minden pénzküldemény Gálfi Lőrinc pénztáros címére küldendő Cluj, C. Marechal Foch 12.

Anyák napja.

A kolozsvári unitárius Vasárnapi Iskola május hó 21-én délelőtt rendezte meg az „Édes anyák“ ünnepélyét.

Az istentisztelet keretében Csifó N. László lelkész tartott ünnepi beszédet: Mózes II. r. 12 v. „Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú ideig éj azon a földön, amelyet az Ur a Te Istened ád Te néked“ alapige alapján.

Istentisztelet után a nagyszámú közönség átvonult az unitárius püspökség kollégiumi dísztermébe, ahol az elemi iskola növendékei kedves kis műsorokkal várták az édesanyákat. Az ünnepély keretében Rostás Dénes V. o. t. megható szavakban köszöntötte az édesanyákat, arra kérvén őket, hogy szeretetük soha meg ne lankadjon gyermekeik iránt „mert a mai időkben sokat kell küzdeni az emberek szeretetéért, de az édesanya szeretete mindig ugyanaz, kiforrhatatlan és törhetetlen!“ Majd így fejezte ki üdvözlését „mi ha kicsinyek is vagyunk, de tudjuk, hogy édesanyja mindenkinek csak egy van, akiért életünk is készek leszünk bármikor föláldozni“.

Máté Jolánka IV. o. t. Reviczky Gyula „Imakönyvem“ című költeményét adta elő igen mély átérzéssel és nagy hatással. Majd „A megtalált gyermek“, „Az anya szive“, „Édesanya névnapjára“, „Beszélnek a virágok“ című szindarabokat adták elő a kis növendékek igen nagy sikerrel.

A műsort több szavalat egészítette ki. Végül Izsák Vilmos megköszönte az édes anyák oly nagy számban való megjelenését, egyben fölszólította a növendékeket az ünnepélyes fogadalom letételére.

Végül az unitárius ifjusági induló hangjai között ért véget az ünnepély.

Izsák Vilmos.

Édes anyám.

Ha leszáll az est s felgyul a csillag
Virágillatos tavasz éjszaka,
Mikor elpihen a falu népe,
Elfáradt fejét álmra hajtva,
S a csendes éjben szeliden, szépen
Az ablakunkra holdsugár lebben,
Rólad álmodom, édes jó Anyám,
Drága angyalunk ott fenn az égben.

S ha földi létünk küzdelmeiben
A testem, lelkem lankad, kimerül,
Mikor imára kulcsolom kezem
A jó Istenben bizva egyedül,
Ugy érzem, a Te erős hiteddel
A lelked van itt ilyenkor velem
A Te szellemed biztat, bátorít
Édes jó Anyám, ott fenn az égben.

S ha zivataros sötét éjszaka
Vadul zug át a szél a lombokon,
Mikor úgy látszik, mintha valami
Sötét rém nézne be az ablakon,
S a zivatarban, mennydörgések közt
Vakító villám fut át az égen,
Én nyugton imádkozom, mert érzem,
Órangyalunk vigyázzs ránk az égben.

Tőled tanultunk mi imádkozni
S Istenben bizni rendületlenül ;
Te plántáltad szívünkbe a hitet
S szent igazságot drága örököül.
Te tanítottál, hogy szegényen is
Istenbe bizva gazdagok vagyunk,
Légy áldott a haladó porodban is
Edes jó anyánk, drága angyalunk.

Konczné László Ilona.

Dr. Varga Béla unitárius püspököt a Magyar Tudományos Akadémia külső tagjának választotta. Csak nem rég számoltunk be arról az örvendetes kitüntetésről, hogy a múlt évben a Magyar Tudományos Akadémia két unitárius tudóst: Dr. Gelei József szegedi egyetemi tanárt és Kelemen Lajos kolozsvári történettudóst tagjai közé választotta. Most arról érkezett hír, hogy a Főt. püspök urat a Magyar Tudományos Akadémia külső tagjává választotta. Dr. Varga Béla püspök ur már régóta tagja a Tud. Akadémia filozófiai bizottságának. Az Akadémia tagjává való kinevezését a bölcséleti irodalomban végzett beható munkásságával érdemelte ki. Ez időszerint erdélyi magyar ember a tudomány terén ennél magasabb kitüntetést nem érhet el. Az egyház minden tagja örömmel értesül főpásztora jól megérdemelt kiüntetéséről és még sok-sok sikert kíván a tudomány, az egyházi és közélet terén.

București tárgyalások. Főtisztelendő Püspök ur egyházi titkárral együtt május hó első napjaiban különböző egyházi és iskolai ügyekben Bucureștiben járt, ahol részint a többi magyar egyházak vezetőivel együtt felkeresték a kisebbségügyi, vallásügyi és nemzetnevelésügyi miniszter urakat s velük hosszasan tárgyaltak. A szóbakerült ügyek közül, amelyekben írásbeli beadványokat is adtak be, mint legfontosabbakat megemlítjük a felekezeti tanítók államsegélyét, amely az egyes egyházak között a tanítók száma arányában fog felosztásra kerülni, előreláthatólag negyedévi részletekben; a protestáns lelkészek államsegély emelését, amire nézve a vallásügyi minisztérium a pénzügyminisztériumhoz részletes tervet terjeszt, a 60 éven felüli tanárok és 57 éven felüli tanítók, illetve 35 szolgálati évvel bíró tanérek kényszernyugdíjazását, amire nézve még végleges döntés nem történt, az egyházi javaknak illetékegyenérték alóli mentesítését, amelyben az egyházak képviselői a pénzügyminisztériumban is eljártak; az új felekezeti iskolák felállításának ügyét, amelyben egyes konkrét kérések is terjesztettek elé. Az általános érdekű kéréseken kívül több egyházközönségre és belső ember afiára vonatkozóan is nyújtottak be írásbeli kéréseket és tárgyaltak. A miniszter urak megértéssel és jóindulattal fogadták az előterjesztett kéréseket, amik elintézésének további figyelemmel kísérése iránt az elnökség intézkedést tett.

A kolozsvári egyházközség közgyűlése. Május hó 21-én délelőtti istentisztelet után tartotta meg a kolozsvári egyházközség évi rendes közgyűlését. A közgyűlésnek a szokásos rendes tárgyain kívül legnevezetesebb pontja volt a tisztújítás. A tisztújítás során gondnoknak egyhanguan megválasztották *Pálffy László* igazgatót, akiben a hagyományos unitárius hithűség kiváló gazdasági érzékel párosul. Betöltötték a gazdagondnoki állást is *Szabó József* ny. pénzügyigazgatósági pénztárnokkal, akinek szaktudásától sokat várunk. Pénztárosnak szintén egyhanguan megválasztották *Gyarmathy Árpádot*, aki eddig a gazdagondnoki tisztet is kiváló gondnal teljesítette. A kisorsolt keblitanácsosokat újraválasztották, az eltávozottak helyébe *Benczédi Pál* vallásnővér és *Orbai Dénes* t. választották meg. Az egyházközség életében gazdasági és szellemi téren is lendület, munka, céltudatos törekvés állapítható meg.

Aki nem feledi el az ő népét. *Péterffy Gyula* volt olt-hévízi ig.-tanító és énekevezér a közhatalomváltozásokor Budapestre költözött. Ott a Koháry-utcai templomban énekevezéri tisztet teljesített. Ujabbán arról értesültünk, hogy ettől a tisztségétől is visszavonult. Erdemei elismerésül a budapesti egyházközség örökös tb. presbiterré választotta. *Péterffy Gyula* nem feledkezett meg a jelen évben sem a székelyföldi egyházközségekről. A konfirmáló növendékek megjutalmazására H.-Almásra 32 drb, Vargyasra 21 drb., Nagyajtára 15 drb. énekes könyvet, utóbbi helyre még 12 drb. kis bibliát (zsoltárok és újszövetség) küldött ajándékképpen. Ezen ajándékok összege összesen postaköltséggel együtt 2478 lei. Isten áldása legyen a jókedvű adakozón, hogy még sokáig építhesse Istenországát a földi életben.

Esperesi látogatás Biharban és Nagyváradon. Barabás Miklós, a kolozsdobokai egyházkör új esperese, első vizsgálata alkalmából, Temesvárról jövet, május 15-én vonattal Biharba érkezett. Május 16-án délelőtt 10 órakor a templomban gyűltek össze a közgyűlés tagjai, jelen volt néhány nő-egyháztag is. Az egybegyűltek számára az esperes istentiszteletet tartott: Ézs. 28. r. 16 v. alapján mélyreható tanítást és buzdítást intézve a lelkekhez. Ezt követőleg Komjátszegi Géza lelkész üdvözölte az esperest, aki az üdvözlésre válaszolva, a közgyűlést megnyitotta. A kanonikus kérdések letárgyalása után, Bereczky Dániel gondnok a prédikáció és az elhangzott beszédek hatása által irányított szép szavakkal mondott köszönetet az esperesnek, kifejezve reményét az iránt, hogy ez alkalom jótékony hatással lesz az egyházközség jövőjére nézve is. Esperes ezután bevette az esküt: L. Pap Lajos, K. Szabó István, id. Szücs Mihály keblitanácsosoktól, Székely Sándor pénztárostól, Bordás Ferenc és Kiss Albert egyháziaktól, akikre Isten áldását kérte s ezzel az esperesi vizsgálószéki ülés véget ért. — Május 16-án délután Nagyváradra utazott át az esperes a bihari lelkész kíséretében. Ott délután 6 órakor istentiszteletet tartott az esperes, Ján. 20. r. 19. verséből kiindulva, a jézusi békességet hirdette, míg a kántori teendőket itt is a bihari lelkész végezte. Lel-

kész és Perédy György hírlapíró-egyházi tanácsos üdvözölték az esperest, aki az üdvözlésekre válaszolva, a közgyűlést megnyitotta és köszöntötte a leányegyházközség érdemes gondnokát: Barla Dezső gyógyszerészt és a megjelenteket. A tárgysorozat keretében történelmi jelentőségű és egyben égetően sürgős kérdés nyert Barla Dezső gondnok döntő sulyu megnyilatkozása által és több buzgó egyháztag áldozatkészsége révén biztató megoldási lehetőséget, egy lelkész Nagyváradra kiküldése ügyében. Majd a megválasztott tisztviselők letették az esküt: Barla Dezső gondnoki, Perédy György, Bajka István, Taglicht Jolán, Szücs Jánosné és Székely Ilonka a keblitanácsosi, Balázs Gergely és Baranyay Máté az egyháziui esküt mondták el az esperes után. Ezzel a vizsgálószéki gyűlés véget ért, utána alkalmi társasvacsera volt egyik vendéglőben.

A Székelyudvarhelyvidéki Unitárius Lelkészkör 1939 március 23-án Oklándon tartotta tavaszi rendes gyűlését. A havazó, zimankós idő dacára is szép számban gyűltek össze a tagok. Simén Domokos alelnök megnyitójában azt a fontos szerepet vázolta, amely az új kisebbségi statutum szerint a lelkeszre vár. Sajnos, a gyakorlati életben még egyik részről sem történt lépés e fontos szerep élettél való megtöltésére. Kegyelettel emlékezett meg Dobai Istvánról, ki mindig a megbékülés, kiegyenlítődés munkása volt. Gyűlés egy perces néma felállással áldozott az elhunyt emlékének. Ugyancsak szeretettel emlékezett meg Fazakas Jenőről, ki 7 évi csendes, de céltudatos építő munka után más körbe távozott. Szeretettel s jó reménységgel üdvözölte Bede Emil s Kádár Lajos új lelkeszket. Jegyzőkönyvhiteljesítés után Kővári Jakab számolt be felolvasásában 1938. évi hollandiai utjáról Számot adott utjának különböző állomásain szerzett benyomásairól, a magyar parlamenti muzeumról, az Anschluss utáni Bécsről, az új német állami életről, a hollandiai bentveldi teológiai konferenciáról, melynek egyik előadója volt. Különös érdeklődést váltott ki a hollandiai leersumi ifjusági konferenciáról szóló beszámoló-jából az a rész, amely Adams amerikai egyetemi tanár előadásából a teuton és angolszász gondolkozásmód analizéséről adott számot. A gyönyörűen újraépített székely templomban Kiss Sándor végezte a lelkeszi szolgálatot komoly papi méltósággal és odaadással. Kebli ügyek intézése során Zsigmond József (lókodi) mint megbízott pénztáros beszámolt a pénztárról, majd több időszerű kérdés került megvitatásra. Felvetődött annak a gondolata is, hogy Székelyudvarhelyen a nyáron alkalmas időben a kereszturvidéki lelkeszkörrel közösen tartssunk összevetelt, továbbá egy Székelyudvarhelyen létesítendő vendégszoba kérdése. Gyűlés végén általános tisztujítás során a következő három évre elnök lett Kelemen Imre, alelnök Bálint Albert, jegyző Kővári Jakab, pénztáros Zsigmond József (lókodi).

Jegyző.

A Teológiai Akadémia Önképzőkörének kiküldött hallgatóinak kolozsi missziós kirándulása. Május hó 21-én a ko-

lozsi unitárius egyházközségben lélekemelő ünnepség volt. A Teológiai Akadémia 6 ifja felkereste a kolozsi unitárius egyházközséget, akiket meleg szeretettel és örömmel fogadott az egyházközség minden tagja. Vasárnap délelőtt is és délután is ünnepélyes templomozás volt a kolozsi ősi unitáris templomban. A virággal és koszorúval feldíszített templom mindkét alkalommal tele volt hallgatósággal. A d. e. istentiszteleten Fodor Árpád teol. hallgató mondott magasan szárnyaló szép imádságot; míg utánna Dimén András teol. hallgató tartott buzdító lelkes prédikációt. Ezután vallásos tárgyú költeményeket szavaltak: Mátyás György és Zsigmond Ferenc nagy sikerrel. Halmágyi Pál az Akadémia nevében köszöntötte az eklézsia lelkészét Bölöni Vilmost és a gyülekezetet; melyre Bölöni Vilmos tiszteletes ur köszöntötte „Isten hozott“-al a teológiai ifjúságot. A d. u. istentisztelet keretében Anyák napját tartottak, mely alkalommal Halmágyi Pál imádkozott és mondott megható beszédet az édes anya szeretetéről és önfeláldozásáról. Közéneket Mátyás György énekelt. Alkalmi verset szavalt Fodor Árpád, Csete Erzsébet helybeli hajadon és mások nagy sikerrel. Fodor Árpád bucsubeszéde után meleg és megható beszéddel bucsuztatta Bölöni Vilmos tiszteletes ur az ifjúságot, kifejtve az eklézsia örömét és szeretetét a kirándulókkal szemben. A kolozsi egyházközség hiveinek ezuton is köszönetünket fejezzük ki, szíves vendéglátásért. Istennek szeretete és áldása legyen a kolozsi gyülekezetben.

Dimén András.

Építő munka Firtosváraiján. Valamely falu közügyek iránti lelkesedését külsőleg leghivebben a középületek karbantartása körüli tevékenykedése fejezi ki. Minél inkább ragaszkodik a gyülekezet a templomához, annak belsejét, külsejét és környezetét annál kedvesebbé, rendezettebbé és melegebbé igyekszik tenni. Templomot, iskolát, papi- és tanítói lakást, valamint más kulturális célú falusi középületeket építő egyházközségek hiveinek gyülekezete mind határtalan lelkesedéssel van telítve. A nemes cél érdekében kifejtett áldozatkész munka pedig hiveink hithű lelke legszébb virágainak kibomlásáról tanuskodik ékesen. Firtosváraija kicsiny község, de unitárius hitében és vallásában erős, ragaszkodó népe féltő aggodalommal órkodik azon, hogy az a melegség, melyet miként minden egyházközség éltető elemének tekint s amely legfőbb ápolójának minden időben a papiházat tartja, soha meg ne szűnjék. Féltő aggodalommal órkodik, de céltudatos nemes elhatározással kész meghozni ezért áldozatát a régi roskadozó papilakás láttára, melynek helyébe az 1939 év április 23-án tartott évi rendes egyházközségi közgyűlésén új papilakás építését határozza el. Egyhangulag közakaratra emelt nemes elhatározásának legszébb tanúságtétele az az áldozatkész megnyilatkozás, amely a papilakás építése céljára az előre felfektetett gyűjtőiven önként jegyzi fel adomány címen a felajánlott összegekben. Eddig a következő megajánlások történtek: ifj. Szász Dénes lelkész 1000 L, Jánosi József 1000 L, Deák Sámuel 1000 L, Jánosi Gyula 1000 L,

Jánosi Ferenc 1000 L, Bálint Simon 1000 L, Demeter Mózes 1000 L, Jánosi Mihály 1000 L, András Sámuel 1000 L, András Dénes gondnok 1000 L, Márton Ferenc 1000 L, Bálint Mózes 500 L, Márton Sándor 1000 L, Bálint Sándor 500 L, Szász Benjámín 1000 L, András Lajos 1000 L, Györfi Sándor 500 L, Deák Simon 800 L, Bálint Áron 700 L, András Áron 1000 L, Bálint Domokos 500 L, Demeter Lajos 700 L, Pál Mózes 500 L, Pál Ferenc 500 L, Szederjesi Mihály 1000 L, Deák Endre 300 L, Sófalvi Áron 500 L, Illyés Dénes 500 L, Deák Béla 700 L, Demeter János 500 L, Bálint Miklós 500 L, Bálint József 500 L, Simó András 1000 L, Toldi József 500 L, Pál Márton 300 L, Deák Ferenc 500 L, Deák János 500 L, Fülöp János 500 L, id. Bálint Márton 800 L, Bálint Kálmán 500 L, Jánosi Jenő 500 L, Grünfeld Herman 200 L, Kiss István 250 L, Pál T. Áron 500 L, Karda Sándor 500 L, András József 400 L, Pál Simon 500 L, Akáczos Sándor 300 L, Györfi Mihály 1000 L, Albert Ferenc 500 L. *Lej összegben, összesen 34.150 Lej összegben.* 1939 április 11-én történt látogatása alkalmával Dr. Fazakas Miklós f. ü. gondnok befizetett 200 Lej adományával összesen 34,350 Lej van már biztosítva. Isten áldása legyen a gazdagszivü, adományaikat önként felajánló hiveken, hogy kitűzött céljukat elérhessék. *Ifj. Sz. D.*

A jövő évi (1940) naptárra a szerkesztő kéri, hogy a közleményeket július hó 15-ig sziveskedjenek beküldeni. A megrendelések július végéig küldendők be. Ahonnan megrendelés nem érkezik, úgy tekintjük, hogy a múlt évi megrendelés áll fenn. A névtárban eszközlendő változások is július 15-ig beküldendők. A naptár tartalmát egy nyomtatott ivvel (16 oldal) bővítjük. Ára 15 lei lesz.

Orbán Balázs emlékünnepeley Fogarason. A fogarasi unitáriusok 1939 február hó 5-én délután szép kis templomi ünnepeley keretében emlékeztek meg a legnagyobb székelyről Orbán Balászról, születésének 110 éves évfordulója alkalmából. Ez alkalommal imát mondott Bedő Boriska lelkész, felolvasást tartott Lukácsi Mózes lelkész: „Megemlékezés a legnagyobb székelyről“ címen, alkalmi költeményeket szavaltak: Bedő Julia, Gál Irma és Marosi Ágnes. Lelkész orgonakisérete mellett énekelt Boér Anna. A gyülekezet záróéneke után a műsor véget ért és a közönség boldog érzésekkel távozott, hogy a legnagyobb székely emlékének is szentelhetett egypár pillanatot.

Műsoros estélelyek Fogarason. A fogarasi unitárius nők szövetsége az ifjusági egylet tagjainak a bevonásával az 1939 évben három alkalommal rendezett műsoros estélyt és pedig: febr. 12-én, 26-án és március 19-én. Ez estélelyek műsorát előadások, szavaltatok, vidám monologok, kuplék, zene- és énekszámok és egyfelvonásos szindarabok előadása képezték. Megnyitó beszédet mindhárom alkalommal Bedő Ferenc gondnok s bezáró szavakat Lukácsi Mózes lelkész mondott. Két alkalommal angliai élményeiről érdekesítően számolt be Bedő Boriska. „Mi illik és mi nem?“

cimen talpraesett előadást tartott egy alkalommal Gergely János nyug. tisztviselő. Szavaltak: Bedő Boriska, Gellért Irén, Fülöp Elemér és Sándor Irénke. Egy alkalommal Reményik verseket szavalt igazi művészettel Kelemen Imre, oklándi lelkész. Vidám monologot adtak elő: Lukácsi Mózes két alkalommal és Sándor Irénke egy alkalommal. Kuplét énekelt, Rákosi Zoltánné zongorakiséréte mellett Holló Károly egy alkalommal. Magyar nótákat énekelt Bedő Julia zongorakisérétevel Járai Mártonné, míg Bankes Ilus műdalokat adott elő. Zongorán játszott Schneiderné egy alkalommal. Egyfelvonásos szindarabok előadásánál közreműködtek: Bedő Boriska, Lukácsi Mózes, Spring Anna, Deák Erzsébet, Gál Irma, Elekes Erzsébet, Szabó János, Rákosi Zoltán, Zöldi Bözsi, Molnár Péter, Holló Károly és Faikas Károly, Diszletek előállításánál jól segédkeztek: Mérész Juci és Márton Mancsi. Egy alkalommal ötletesen, sok szellemességgel konferált Bedő Julia. E műsoros esték a közönség által nagyon kedveltek voltak, amit semmi sem bizonyít jobban, mint az a tény, hogy a város magyarsága csaknem egész számban megjelent és zsufolásig megtöltötte a termet, amelyet a református egyházközség vezetősége készséggel, testvéries megértéssel bocsátott a rendelkezésünkre, amiért e helyen is fogadják hálás köszönetünket. Itt említjük meg azt az örvendetes eseményt is, hogy nőszövetségünk a református és katolikus nőegyletekkel karöltve a református nőegylet neve alatt folyó év febr. hó 18-án este jól sikerült közös-bált rendezett, amelynek bevételéből nőszövetségünket illető $\frac{1}{3}$ -ad részt készséggel adtuk oda a két felekezeti iskola céljaira, hiszen az unitárius növendékek csaknem kivétel nélkül ez iskolának a tanulói. A bál műsorát eredeti székelytáncok bemutatója képezte s unitárius fiaink és leányaink innen sem hiányoztak. A székely táncokat sok humorral lelkészünk, Lukácsi Mózes konferálta be. Szívünk igaz érzésével örvendünk e közös összefogásnak s óhajtjuk azt a jövőben is.

Házasságok. *Jánosi Annuska* és *Lukácsi Mózes* fogarasi lelkész f. év március hó 30-án tartották esküvőjüket Siménfalván. Az egyházi megáldást Pál Dénes, egyetemes lelkészköri elnök, siménfalvi lelkész végezte.

Fülöp Árpád olthévízi lelkész és *Balázs Sárka* május hó 7-én tartották esküvőjüket Székelyderzsben megható szép ünnepély keretében. Egyházi áldásban Kelemen István esperes részesítette az ifju párt. Az ifju pároknak tartós boldogságot és Isten áldását kérjük.

Dr. Kovács Ferenc. Május hóban a kolozsvári egyetemen az orvostudományok doktorává avatták *Kovács Ferencet*, aki hosszú ideig az unitárius kollégium betegszobájában a betegek gondozása körül dr. Márkos György iskolai orvos felügyelete mellett kiváló szolgálatot teljesített. A fiatal orvosnak sok szerencsét és sikert kívánunk.

Halálozások. *Balázs András esperes gyásza.* Április hó 5-én temették el Sinfalván Balázs András édes anyját 80 éves korában. Az egyszerű földmives asszony élete gyermekei iránt való gondos

anyai szere'etében telt e'. Hét gyermeknek adott életet; kik közül 4 fiu és 3 leány. A fiuk közül egy pap, egy szántóvető, egy ny. csendőrmester, egy tisztviselő. Leányai közül kettő otthon van, egy Magyarországon; 24 unokája és 5 dédunokája maradt. Istennek hála, gyermekei, unokái és dédunokái mind élnek. Az elköltözött matrona élete igazán Istentől megáldott élet volt.

Székely Levente, Székely Tihamér magyarsárosi lelkész fia, életének 18-ik évében, rövid szenvedés után, május hó 20-án meghalt. A megrendítő csapás után Isten adjon megnyugvást, vigasztalódást a szülői szívnek.

Oborsil Gyula hajduszoboszlói városi állatorvos, Hajdu vármegye törvényhatósági bizottságának tagja, a világháboruban többszörösen kitüntetett katonai állatorvos-főnök, életének 53-ik, boldog házasságának 26-ik évében, rövid, de súlyos szenvedés után, május hó 17-én reggel 3 órakor elhunyt. Az elhunyt kiváló közéletű férfit a kolozsvári kollégiumunkban végezte középiskolai tanulmányait. Barátai soha sem feledik el szeretetteljes lényét. Özvegye: P. Nagy Erzsébet, gyermekei: Gyula és Edit gyászolják a feledhetetlen házastársat és a jó édes apát.

Szerkesztői üzenet. București lelkézi jelentés befejezése, valamint több cikk, lapunk szűk terjedelme miatt, jövő számunkra maradt. A lapot érdeklő közleményeket a hónap 20-ig kell beküldeni.

Nyugtázás. Az egylet pénztárába február 15-től május 9-ig *tagsági díjat* fizettek: Boros Mózes Jobbágyfalva, Petke Andorné Ilieni, Einzig Jenő, Gönczi Sándor Brassó, Özv. Szentpáli Sándorné Botfalva, Taar Géza N.-Ajta, Pálffy Károly Abrudbánya, Biró Domokosné Felsősófalva, Özv. Tóth Vilmosné Szentábrahám, Unitárius Egyházközség Sz.-udvarhely, Dézsi Zoltán Várfalva, Ürmösi Jenő Kolozsvár, Özv. Marosi Mátyásné Nagyenyed, Ferenczi Árpád Előpatak, Nyitvai Mózes Marosujvár, Dr. Major Ferenc Hosszufalu, Ferenczy Mózes Olthéviz, Lőrinczy István Sz.-keresztur, Szigetváriné S. Nagy Ida K-vár 1939-re, Papszt Gyula 1938-ra, Pálffy Sz. Mózes Várfalva 1938—1939-re, Csegezy Sándor Csegez 1936—1939-re, Zoltán Árpád Egeres 1936—38-ra (100 lei), Zsakó János M.-Vásárhely 1930—1939-re (276 lei), Zsakó Zoltán Kolozsvár 1938—1939-re, Weress Béla Kolozsvár 1939—40-re (100 lei), Sebestyén Sándorné Barót 1936—1939-re, Pap Mózes Sz.-Keresztur 1929—1932-re, Nagy Sándor Sz.-Szentkirály 1937—1938 ra. — *Előfizetői díjat* fizettek: László Sándor Jobbágyfalva, Gyárfás Lina Erzsébetváros, Benkő Gyuláné Ilieni, Varga Lajos Zilah, Vári Dénes Firtosváralja, K. Nagy Márton, Pál Zsigmond Szabéd, Bodi Ferenc, Kibédi Pál Sz.-Keresztur, Id. Kilyéni József Kőkös, Simó József Sz.-Udvarhely, Sigmond Dénes, Özv. Pluger Györgyné, Id. Kőkösy Józsefné Kőkös, Kiss Istvánné, Kormos Jenő Kövend, Tóth István Ürmös, Czika Jánosné Hosszufalu, Geréb Ádám Kolozsvár, Varga István Köpecs, Özv. Benkő Lajosné Barót, Füllöp József, Kolcsár János, Kádár István Olthéviz, Györfi István Székelyudvarhely 1939-re. (Folytatjuk.)

A București unitárius egyházközség hírei.

Anyakönyvi bejegyzések. Nagy András és Tóth Ilona *András* nevű fia megkereszteltetett április 23-án. Lőrinczy Géza unitárius lelkész és neje Kovács Irénke *Botond Géza* nevű fia megkereszteltetett április 30-án; a keresztelési szertartást Rostás Dénes kálnoki lelkész végezte.

Az esperesi vizsgálat egyházközségünkben április 29. 30 napjain tartatott meg. Vizsgálószerk megvizsgálta a lelkész kezelése alatt álló összes könyveket, valamint az egyházközség anyagi ügyeit s jegyzőkönyvre vette, hogy azok „minden tekintetben rendben találtak”. A vizsgálat alkalmából tartott ünnepi istentiszteleten hívek szép számban vettek részt. Istentisztelet végeztével Rostás Dénes kálnoki lelkész könnyeket fakasztó, megható beszéd kíséretében keresztelte meg helybeli lelkész és neje kisfiát. Istentisztelet után közgyűlés, azután pedig közebéd volt. Közgyűlésen esküt tettek Gagyí István egyházközségi jegyző, valamint Fekete József és Kelemen Benedek keblitanácsosok. Közebéden a helybeli ref. egyházközség képviselőjében Nagy Sándor lelkész és Dr. Bakk Elek egyházközségi főgondnok vettek részt.

Dr. Varga Béla püspök ur bucurești tartózkodását arra is felhasználta, hogy egyházközségünket meglátogassa. Május hó 5-én este a lelkészi hivatalban összejöttek az egyházközség vezetői és keblitanácsosai nagy része, valamint a Nők Szövetsége és Ifjúsági Kör több tagja. Egyházközség nevében Lőrinczy Géza lelkész üdvözölte püspök urat s egyuttal felhasználta az alkalmat arra is, hogy az egyházközség helyzetéről egy áttekintő képet adjon püspök urnak. Kifejtette, hogy az egyházközség fejlődésének egyik legfőbb feltétele egy saját telek vásárlása, melyen akár a rajta levő épületek átalakítása, akár építés útján megfelelő imaház és lelkészi lakás állíttassék be. Püspök Ur megleghangu beszédben válaszolt lelkésznek s kifejtette, hogy legfőbb gondjai közé tartozik a bucurești egyházközség teljes talpraállítása. A telekvásárlással kapcsolatban elmondotta, hogy már ő maga is nézett telket, mely — amennyire a helyzetet ismeri — megfelelő lenne az egyházközség számára s kilátásba helyezte, hogy nagyobb összegű kölcsönt fog szerezni az egyházközségnek, melyet a telekvásárlásra és imaház alakításra, vagy építésre lehessen felhasználni. Felhívta híveket, hogy járjanak utána, s amennyiben megfelelő alkalmi vételről szereznének tudomást, hozzák azt az egyházközség vezetősége tudomására. Püspök Ur beszéde során ismertette egyetemes egyházunk helyzetét is s egyházunk fejlődésével kapcsolatban sok reményteljes tényre mutatott rá. Beszédek elhangzása után barátságos eszmecsere kezdődött, melynek során úgy az egyházközség, mint az egyetemes egyház helyzetével kapcsolatban sok részletkérdés került megbeszélésre. Püspök Ur látogatása híveink körében a lehető legjobb benyomást keltette.

Anyák napját május 14-én tartottuk meg. Istentisztelet végeztével a következő iskolás növendékek szavaltak alkalmi köl-

teményeket: Balogh Béla, Németh Ernő, Udvary Sárika, Kovács Endre, Kovács Sándor, Pál Oitó, Szücs Erzsike, Bálint Ödön, Gál Katica, Sántha Ferenc és Benczedy Mária. Megható ünnep volt.

Keblitanácsunk május 14-én foglalkozott a telekvásárlás kérdésével. Keblitanácsosok közül heten kimentek a Str. Teodor Speranția 166-A sz. alatti telek megnézésére. E telek 889 négyzetméter nagyságú s egy szép ház van rajta, mely minden tekintetben megfelelné lelkészi lakásnak és hivatalnak s megfelelő erős alappal bír arra, hogy az emeleten levő mostani egyszoba s mosókonyha mellé még tovább is építeni lehessen s az emelet hasznos hozó legyen. A telek nagysága megengedi, hogy megfelelő imaházat is építhessünk. Egyházközség előljárósága a vétellel kapcsolatban a szükséges felterjesztéseket megtette, hogy a vásárlás elvi oldala jóváhagyása után az ügyet közgyűlés elé vihesse. Addig is hiveinket felhívjuk, hogy a megfelelő fekvésű s céljainknak megfelelő eladó telkekre hívja fel egyházközség előljárósága figyelmét, hogy a vásárlást a legalkalmasabb helyen s a legjutányosabb áron eszközölhessük. Legközelebbi keblitanácsai gyűlésünk június 11-én lesz.

Konfirmációi istentiszteletünket május 21-én tartottuk meg. Istentiszteleten a 3 fiú és 11 lány konfirmánduson kívül 67 jelenlevő volt. Növendékek mind szépen feleltek a kikérdezés alkalmával.

A hittanvizsga egyházközségünkben június 4-én lesz. Esperesi hivatal Bartha Miklós egyházközségi főgondnokot és Németh Ernő egyházközségi gondnokot kérte fel a vizsgabiztosai tisztségre.

Nők Szövetségünk házi kötökéi tovább tartanak. Május 11-én Sántha Ferencné s 25-én Vargha Györgyné látta vendégül otthonában a megjelenő tagokat. Június 9-én Kovács Endrené (Str. D. 31) s június 23-án Németh Ernőné (Str. Sf. Voevozi 35) látja vendégül az érdeklődőket.

Ifjúsági Körünk április 23-án és május 7-én tartott gyűlést. Az elsőn a hivatalos megbeszélések után Ebert Lajos elnök olvasott fel Nyirő József „Uz Bence” c. könyvéből két fejezetet. Az utóbbin Lőrinczy Géza lelkész tartott előadást a külföldi ifjúsági mozgalmak tanulságairól. Gyűlések istentisztelet után voltak s így azokon a gyülekezet majdnem teljes számban ott maradt. Május 1-én és 18-án ifjúságunk egésznapos kirándulást rendezett a pantelimoni erdőbe. Az első megzavarta az eső, de az utóbbin igen szép számmal voltak jelen úgy a Kör tagjai, mint az egyházközség hivei. Az ifjúság egyleti évi utolsó gyűlése június 11-én, istentisztelet után, melyre jóelőre felhívja a figyelmet az ifjúság vezetősége.

Egyházi adót fizettek 1936-ra Szarka Lászlóné 25 leit. 1937-re Nagy András 300, Rohonyi Vilmosné 200, Szarka Lászlóné 80 leit. 1938-ra Nagy András 300, Kovács István 200, Maschek Antalné 100, Rohonyi Vilmosné 200, Tiboldy Mihály IV—VI óra 100, Szarka Lászlóné 80 és Barthos Róza 100 leit. 1939-re Bába Mihály 200, Nagy András 300, Kárpáti Lenke ápr.-máj. 200, Balogh Miklós 150, Gagyí Péter 200, Péter Márton 200, Bölöni

Anna i-vi 50, Kelemen Benedek 400, Mátyás András i-vi 90, Béla Sándor i-vi 100, Puksa Endre i-vi 500, Székely István 200, Roth Juliusné 100, Momorlan Maria 200, László András 100, Kibédy Mihály 150, Jakab Dénes 120, Kovács Mihályné 500, Benedek Ida 100 és Bartos Róza 100 leit. Fentti befizetések április 20-tól május 21-ig történtek.

Egyházközség szükségeire adakoztak: Dr. Lukácsi József 100, Udvarhelyi unitárius egyházközség 150, Momorlan Maria 150 leit. Lelkészeink közül: Barabás Miklós esperes 100, Benczédi Ferenc 50, Török Elek 50, Keresztesi Dénes 50, Csongvay Lajos 50, Sigmund József 100, Orbók Gyula 140 leit.

Unitárius Közlönyre előfizetési díjat, illetve adományokat adtak: Nagy András 100, Kárpáti Lenke 40, Gagyai Péter 50, Péter Márton 40, Maschek Antalné 50, Darkó János 50, Mátyás András 40, Szarka Lászlóné (Piatra Olt) 36, Béla Sándor 40, Udvary Lajosné 50, Székely István 40, Roth Juliusné 50, Momorlan Maria 40, Bölöni Anna 40, Kibédy Mihály 40, Keresztesi Albertné 50, Czoguly Róza 50, Buzogány Maris 40, Benedek Ida 50, Kovács Mihályné 40, Csiky Mihály 50, Ungváry Istvánné 50 és Tiboldy Mihály 50 leit. Kérem szórványban lakó hiveinket is, hogy előfizetési díjaikat sziveskedjenek lelkészi hivatalunk címére beküldeni.

Ház-alapunk javára 120 leit adott Nagy Sándor református lelkész. Konfirmádusaink ezévbén adományaikat szintén ezen alap javára adták, tekintettel házvásárlási szándékunkra. 200 leit adtak: Lengyel Ágnes, Kovács Irénke, Kovács Lujza, Elekes Ella, Csiky Anna és Gotthárd Elvira. 150 leit adott Kovács Anna. 100 leit adtak: László László, Barthos Rózsika, Marosi Juli, Gyarmathy Juliska, Kovács Ferenc. 50 leit adott Benedek Albert. További adományokat, tekintettel a nemes célra, másoktól is szeretettel várunk.

Hősök napja a „Pro patria“ temetőben, hol a német, bolgár és magyar hősi halottak pihennek, az illető nemzetek követségei rendezésében folyt le a hősökre való kegyeletes megemlékezés ünnepélye. Az ünnepélyen magyarnyelvű imát Lőrinczy Géza lelkész mondott.

Nyaralattási akciónkat az idén szélesebb körre szeretnők kiterjeszteni. Tisztelettel kérjük azokat, akik egy-egy gyermek elfogadása, vagy utiköltsége fedezéséhez való hozzájárulás által segítségünkre tudnak jönni, ebbeli szándékukat sziveskedjenek Lelkészi Hivatalunk tudomására hozni, legkésőbb június 20-ig. Missziói munkánknak ez egyik legfontosabb ága, melyet a múlt nyáron vezettünk be s igen hasznosnak találtunk.

Lelkészi hivatalunk címe: București 2, Strada Basarabia 47., II.

Az „Unitárius Közlöny“ megjelenik havonta.
 Felelős szerkesztő: Benczédi Pál, Cluj, Colegiul Unitarian.

Tipografia „Pallas“ könyvnyomda Cluj, Strada Vlăhuța 3.